

AdventInfo

A Hetednapi Adventista Egyház Magyar Uniójának információs lapja

2022. október 29.

Tekintsünk felfelé, vezessünk Menny felé!

Tanévnyitó és diplomaátadó ünnepség az ATF-en

Az Adventista Teológiai Főiskola szeptember 4-én, vasárnap délelőtt tartotta meg szokásos diplomaosztó és tanévnyitó ünnepségét. Az alkalmon az intézmény oktatói kara, valamint hallgatóink és vendégeink jelenlétében az eredményes záróvizsgát tett hallgatók (7 fő) közül hat alapszakos

(BA) oklevelet, egy hallgató pedig a mesterszak (MA) keretében szerzett oklevelet vehetett át.

Az ünnepség kezdetén DMin. Szilvási András testvérünk köszöntötte a résztvevőket, majd a közös ének és a hálaadó imádság után a Trio Acoustic zenei és dr. Tokics Imréné versszolgálattal tette emlékezetesebbé az eseményt.

Az ATF fenntartója nevében egyházunk elnöke, Ócsai Tamás Zoltán tartott ünnepi köszöntőt. A program központi részében hangzott el dr. Kormos Erik áhítattal egybekötött köszöntőbeszéde.

A köszöntőbeszéd után friss diplomásaink dr. Szilvási József vezetésével tettek ünnepélyes fogadalmat, majd a végzős hallgatók nevében Kovács Aletta-Beatrix és Szivék Éva Judit szóltak az egybegyűltekhez.

A tanév megnyitása keretében dr. Tonhaizer Tibor rektor úr gondolatai hangzottak el. Ezt követően került sor az új kinevezések átadására.

Az ünnepség folytatásában került sor a főiskola zászlajának átadására, a végzősök nevében Óri István adta át intézményünk lobogóját Bányai-Gordon Levente harmadéves hallgatónak. A befejező éneket követően dr. Tokics Imre testvérünk imádkozott és kért áldást valamennyi jelenlétőre.

Hisszük és reméljük, hogy az Úr gazdagon meg fogja áldani főiskolánk, oktatóink és hallgatóink életét és szolgálatát a 2022/2023-os tanévben, mint ahogyan azt az eddigiekben is már számtalanszor megtapasztaltuk.

*Michelisz Richárd
az ATF főtájkára*

A nemesvámosi Hitéleti és beiktató istentisztelet margójára

Ha egy igével kéne jellemezni a 2022. szeptember 17-i, nemesvámosi Hitéleti és beiktató istentiszteletet, számomra ez lenne: „Láttuk az Ő dicsőségét” (Jn 1:14).

Ahogy a Dunántúl számos gyülekezetéből több százan együtt énekeltük: „Áldjad én lelkem a dicsőség erős királyát...”, ahogy hallgattuk a gyönyörű énekeket, kórusműveket, költeményeket, az imádságokat és az Igét, a lelkünk összeforrta a mennyel.

Isten üzenetét először Ócsai Tamás unióelnök tolmácsolta az ünneplő gyülekezetnek, idézve Pál apostol Thessalonikaikhoz írt első levelének 5. fejezetéből a Krisztust váró vezető és a gyülekezet életére vonatkozó iránymutatást, mintegy szolgálati leírás.

Milyen legyen a vezető, és milyen legyen az egyház? Egyrészt a közösség becsülje meg az előjáróit, akiket nem rang,

hanem a felelősség másfajta terhének viselése különböztet meg. Másrészt a vezető leginkább azon fáradozzon, hogy bátorítsa, gyámolítsa az elfáradtakat, illetve türelemmel intse, segítse a tagokat, hogy megtalálják a helyes taktust, a helyes ütemet.

A Krisztust váró élet így lesz a másik, a mások javának keresése. Egy örömteli közösségi élet, ahol a lelki ajándékaink szerint tudunk szolgálni. Ahol olyanná tudunk válni, mint Jézus Krisztus. Nem a saját erőfeszítéseink nyomán, hanem az Ő kegyelméből, „Mert Ő az, aki elhívott és meg is cselekszi” (23.vers).

E szavakat követően történt Kalocsai Tamásnak, a Dunamelléki Egyházterület újonnan megválasztott elnökének bemutatása és köszöntése – a TB tagjai egy igecsokorral, a jelenlevő munkatársak egy-egy igével köszöntötték.

Az ige szolgálatában, melyben Mózes két kérését idézte fel: „Ha a te orcád nem jár velünk, ne vígy ki minket innen”, illetve „Kérlek, mutasd meg nekem a te dicsőségedet” (2Móz 33:15; 18).

Isten népének ott a pusztai vándorlás során és ma is megannyi kihívással kell szembenézni, és ahogy az akkori vándorokban, köztünk is ott van a kishitűség és a megannyi gyengeség. De Istennek akkor és ma is gondja van a népére. Nem lett rövidebb a karja, nem lett kisebb a hatalma. Így, bár nem tudjuk, hogy mit hoz a jövő, de az az Isten, aki megtartotta népét a pusztában, meg fog tartani minket is.

S mit kezdünk a ma kihívásaival, az energiaválsággal? Lássuk meg ebben is a lehetőséget! Használjuk fel a misszióra! Legyen a gyülekezeteinkre kiírva: lelki melegedő! Ha spórolni akarunk is, ne Istenen spóroljunk! Menjünk az Isten elé együtt, tapasztaljuk meg az Ő dicsőségét és imádjuk Őt!

Az alkalom teljes terjedelmében viz-

A beiktató ünnepségen Ócsai Tamás unióelnök mondott áldáskérő imát a DET új elnökére, Kalocsai Tamásra és családjára

szanézható a DET facebook oldalán: <https://hu-hu.facebook.com/>

Tóth Szilárd
DET titkár

„Higgyük el, hogy a világ várja Isten fiainak megjelenését...”

Az alábbiakban lapunkban is közzé tesszük a Dunamelléki Egyházterület 2022. augusztus 15-i elektronikus körlevélét, amely hírül adta Kalocsai Tamás testvér területi elnökké történő megválasztását. Ezt követően pedig közöljük a vele készített interjúkat.

„Az Egyházterületi Bizottság a vasárnapi rendkívüli ülésén, az alapszabályban foglaltak szerint, Ócsai Tamás unióelnök vezetésével és imádságos szívvel, Kalocsai Tamás lelkipásztort választotta meg a Dunamelléki Egyházterület elnöki szolgálatának betöltésére.

Életére, családjára és szolgálatára ezúton is az Örökkévaló áldását kérjük!

Ajánljuk figyelmetekbe Kalocsai Tamás DET elnök rövid bemutatkozását és köszöntő sorait:

1974. május 25-én születtem Budapesten. Az általános iskolát Újlengyelben, középiskolai tanulmányaimat Cegléden végeztem.

Tizennégy évesen keresztem meg 1987. szeptember 26-án, miután Farkas Dani bácsi révén megismerkedtem a Biblia tanításaival. (Gyermekként nem kaptam vallásos nevelést.)

Az Újlengyeli Gyülekezet tagja lettem. Attól a pillanattól kezdve, hogy az első lelkipásztort láttam önzetlenül szolgálni, elhatároztam, hogy lelkész akarok lenni.

Az évek múlásával csak tovább erősödött Isten hívása, s a szakmunkás bizonyítvány és az érettségi megszerzése után az Adventista Teológiai Főiskolára jelentkeztem.

2000-ben diplomáztam.

2000 szeptemberében álltam munkába Zala megyében, ahol a Hévízi, a Nagykanizsai és a Zalaegerszegi Gyülekezetek pásztorolását végeztem egy évig Gyürüs István és Csongrádi István felügyelete alatt, majd mentorom elhelyezése után segédlelkészként. Munkám során érdeklődéssel fordultam a lelkigondozás, a kiscsoportok szervezése, működtetése, valamint a szociális munka felé.

1999 áprilisában kötöttem házasságot Szmélo Magdolnával. 2001. március 26-án megszületett első gyermekünk, Luca. 2005 nyarán lelkészhelyezés miatt Sopronba költöztünk, ahol gyülekezetalapítóként tevékenykedtem 2010 szeptemberéig. Számos hídépítő program (kirakóverseny, játéklklub, kölyökklub, cserkészlet, Bibliai Szabadegyetem, Egészségexpó, kertészeti előadások) segítségével, valamint a Keresztény Advent Közösséghez tartozó testvérek támogatásával sikerült az Adventista Egyház nevét ismertté tenni a városban. 2008-ban szenteltek lelkésszé. Ez év július

2-án született fiunk, Bence, valamint ekkor kezdtem meg tanulmányaimat is a Károli Gáspár Református Egyetem Pszichológiai Karán. 2009-től a Magyar Unió ifjúságvezetője voltam három évig.

2010 szeptemberétől a teljes Győr-Moson-Sopron megyei körzet lelkésze lettem.

2015 nyarán – újabb körzetváltást követően – a Területi Bizottság a Dunántúl legnagyobb létszámú körzetének gondozását bízta rám. Őt gyülekezet: Balatonfüred, Nemesvámos, Pápa, Szentgál, Veszprém került felügyeletem alá. A nyilvános evangelizációk, párkapcsolati programok, utcai misszió, gyerektábor mellett nagy figyelmet fordítottunk a belmisszióra is (növekedési szeminárium, kiscsoportok, keresztségi találkozó, ifjúsági programok). Ebben az időszakban mentorként is szolgálhattam két gyakornok felkészítésében. 2021-ben a Pünkösdi Teológiai Főiskola Keresztény értékrendű vezető szakirányú továbbképzésén szereztem másoddiplomát. Ebben az évben választott meg az Unióbizottság lelkészegyesületi vezetőnek is.

Isten kegyelméből eddigi szolgálatom során mintegy ötven testvér kötött szövetséget az Úr Jézussal.

Vágyom rá, hogy a lelkiség növekedjen egyházunkban, gyülekezeteink teljenek meg Isten imádatával, ahol a megtérők, tagságunk és lelkészeink gyógyító közösségre találjanak.

»A szeretetben nincs félelem, sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet« (1Jn 4:18).

Veszprém, 2022. 08. 14.

Kalocsai Tamás”

Az alábbi linken a DET hírháló YouTube-csatornáján tekinthető meg egy beszélgetés, melyet Kis István készített Kalocsai Tamás DET elnökkel:

<https://youtu.be/XhKNPTuRQM>

**Kalocsai
Tamás**
DET elnök

– Hogyan fogadtad a Dunamelléki Egyházerületi Bizottság kinevezését?

– Megkérdeztem a testvéreket, hogy biztosak-e ebben a javaslatban, de nem sikerült megingatnom őket a döntésükben. Ilyen mértékű bizalomra pedig mi mást lehet mondani, mint azt, hogy az Úrban bízva állók élébe a szolgálatnak.

– Milyen szívvél adtad át a gyülekezeteid (Balatonfüred, Nemesvámos, Pápa, Szentgál és Veszprém) pásztorlását?

– Hét évet töltöttem a veszprémi körzetben, ami már elegendő idő ahhoz, hogy a lelkész és a gyülekezet tagjai között mély lelki kapcsolat alakuljon ki. Ha megszeretsz embereket, és a továbbiakban már nem köt össze a naponkénti szolgálat, azt nehéz elhordozni. Sok szép eseményt éltünk meg közösen a testvérekkel, amelyeket mélyen elraktároztam az emlékeimben. Jó lesz majd felidézni őket a nehezebb napokon.

– Folytatod elődöd, Csizmadia Róbert testvér munkáját, vagy más terveid vannak? Milyen főbb célkitűzésekkel látsz neki a munkának?

– Nem nehéz azonosulnom azzal a szellemiséggel, amit Róbert képviselt. Nemcsak azért, mert hasonló a gondolkodásunk, hanem azért is, mert a tervek a Választókonferencia és az Egyházerületi Bizottság által meghatározott irányelvek szerint születtek.

Azt látom, hogy a gyülekezeti élet a Covid óta a legtöbb helyen szombat délelőttre redukálódott. Ezt tragikusnak látom a közösségépítés szempontjából. Ezért ebben a missziós évben folytatjuk a BEFOGADÓ GYÜLEKEZETEK projektet.

– Véleményed szerint mik lehetnek a legnagyobb kihívások?

– Egyértelműen az, hogy az evangéliumot érthető módon tudjuk-e közvetíteni a ma embere számára, akik között ott vannak a lassan elszívárgó gyülekezeti fiataljaink is. Isten üzenete felemel, irányt mutat, gyógyít. Higgyük el, hogy a világ várja Isten fiainak megjelenését. Higgyük el, hogy Isten nagy dolgokat akar rajtunk keresztül tenni a ma emberéért is. Ne elégedjünk meg a múlt eredményeivel, hanem éljük meg Isten mai csodáit!

– Jóllehet, korunk szaporodó próbatételei (koronavírus-járvány, energiaválság...) miatt egyre nagyobb kihívás a tervek megvalósítása, mégis milyennek szeretnéd látni a Dunamelléki Egyházerületet – a lelkészkar és a gyülekezeteket – a jelenlegi ciklus végén, 2025-ben?

– Három év nagyon kevés idő egy szervezet életében, bármiféle építómunkának csak sok-sok év múlva mutatkozik meg az eredménye. Azonban tudjuk, hogy Istennél egy nap olyan mint ezer év. Ő másféle naptárt használ. Ezért abban bizakodom, hogy a gyülekezetek, a lelkészkar és a vezetés közös szolgálata nyomán egységesebbek lehetünk 25-re. Bárcsak eljönne addig Jézus, és az emberekért végzett odaadó munkában találna minket! Ez a vágyam.

– Mit üzensz a gyülekezeteknek, és hogyan segíthetik a munkáikat?

– Ezen még nem gondolkodtam. Szeretném tapasztalatom és lelkesedésem legjavával szolgálni egyházunkat. Ha mégis kérhetnék valamit, akkor az egy imacsoport lenne, akik rendszeresen imádkoznak a munkámért. Testvéreim! Emlékeztetek Titeket a Szentírás nagy üzenetére Dániel könyvéből: „*van Isten az égből*”, aki minden időben gondoskodik népéről a történelemben.

KIVI

A Női Szolgálatok Osztályának programajánlói

Visszaélés a hatalommal

Erőszakmentes Nap, 2022. november 12.

A Női Szolgálatok Osztálya kiemelten fontosnak tartja, hogy legyen egy olyan szombat, amikor kifejezzük tiltakozásunkat, és NEM-et mondunk mindenfajta erőszakra.

Együttérzésünket fejezzük ki, minden bántalmazott iránt, legyen az fiatal vagy idős. Ezen a napon közösen imádkozunk azokért, akiket bántalmaztak, hogy mielőbb meggyógyuljanak és lelki békességet nyerjenek.

Az ideai Erőszakmentes Nap témája: Visszaélés a hatalommal.

A visszaélés körforgása ezen a földön soha nem fog véget érni, csak Jézus eljövetelekor. A hatalommal való visszaélés témájáról ritkán beszélünk, pedig jelen van mindennapi és gyülekezeti életünkben. Ez egy nagyon érzékeny téma, ezért ne általánosítsunk!

Azonban segítségére lehetünk azoknak, akik érintettek a bántalmazásban, és a hatalom áldozatai lettek.

A nap megszervezése eredményesebb lesz, ha más gyülekezeti osztály is részt vállal benne. A felelősség is közös.

A készített anyag tartalmaz egy szombati igehirdetéshez való prédikációs any-

got, a hozzá való powerpointos prezentációval, valamint szeminárium anyagot a csoportos foglalkozáshoz.

A teljes anyag megtalálható és letölthető a Hetednap Adventista Egyház honlapján a Szolgálat és küldetés oldalon található Női Szolgálatok Osztálya letölthető anyagainál (<https://adventista.hu/szolgalat-es-kuldetes/noi-szolgalatok-osztalya/>).

Imádkozunk a nap sikeres megtartásáért és azért, hogy legyen kellő bátorságot ennek a témának a megbeszéléséhez. Isten áldása kísérje azok életét, akik észreveszik más emberek fájdalmát és kinyújtják feléjük a szeretet karját!

Bodnár Zsóka
NSZO vezető

Olvassuk együtt!

Mit gondolt Ellen G. White önmagáról? Nem proféta? – A hetednap adventista nőknek tudni kell ezekre a kérdésekre helyes választ adni.

George R. Knight *Ellen White mindennapjai* című könyv olvasásával megkapjuk a fenti kérdésekre a helyes választ.

Olvassuk együtt tovább a könyvet a 117–135. oldalig.

„Kötelességemnek tartom, hogy mindazt közöljem veletek, amit Isten nekem kinyilatkoztatott” (Ellen G. White: *Korai írások*. 12. o.).

Imareggeli

Szeretettel hívunk minden hölgyet és testvérnőt 2022. november 6-án 8-9 óráig tartandó imareggelire! Közösen olvassuk Ellen G. White *Jézushoz vezető út* c. könyve „Tanítványságunk próbaköve” c. fejezete 2. részét, majd megbeszéljük az olvasott gondolatokat, és együtt imádkozunk.

Egy óra nem sok, de nagyon hasznos és építő, mert megoszthatjuk imakéréseinket és tapasztalatainkat.

Az imareggelit Zoom segítségével tartjuk. A linket Tokics Marika küldi minden jelentkezőnek. Jelentkezni lehet a tmaria@adventista.hu e-mail címen vagy a +36-30/664-3295-ös telefonszámon.

„...mert igen hasznos az igaznak buzgósgos könyörgése” (Jak 5:16).

Bodnár Zsóka
Női Szolgálatok Osztálya

Hadd vesszenek milliók!

A TÁRKI néhány évvel ezelőtt készített kutatása szerint ma Magyarországon 1,2 millió ember heti rendszerességgel olvas könyveket, és 4,8 millió ember, ha nem is rendszeresen, de szintén a könyvolvasók táborába tartozik, még ha sokan csak egy könyv erejéig is egy évben. Mondjuk hát ezekre, hogy hadd vesszenek? Mit nekünk néhány millió magyar.

Kevés olyan misszióterület létezik a világon, amely fajlagosan alig kerül 1000-2000 Ft-ba esetenként, mégis maradandó és a végtelenségig ismételtető prédikációt sütog az emberek fülébe, hívva őket megtérésre. Amelyben alig van kockázat. Még a kéretlen ajándékozás is többnyire mosolyt fakaszt a megajándékozott arcán, a barátság ezzel nem törik meg, az esély arra, hogy Isten szóljon, drámaian növekszik.

A könyv szinte mindig a csendes percekben találja meg a gazdáját. Akkor szól hozzá, amikor a legnyitottabb. A könyv jól tudja, mikor van helye a beszédnek, mikor kell sorról sorra megváltoztatni egy ember életét. A könyv balsam, amely fekélyeket fed el, amely fájdalmakat tömpít, amely reményt ad a reménytelenségben. Az egyik legoleosóbb időtöltés. Míg egy

mozijegy ma (popcornnal és üdítővel) akár 5000 Ft is lehet, és a szórakozás mindössze két órát tart, addig a könyv ebből a pénzből akár hetekre elvarázsol. A könyv egy másik világ kapuja. Elvezet Betűországba, ahol a gondolatok életre kelnek, és ahol nemcsak az élmény vár kitárt karral,

hanem a lélek megjobbulása is. Mindez mégsem varázslat. A könyv e tulajdonságai egyszerűen abból származnak, hogy az könyv. Teremtettségénél fogva az, ami. És amikor Isten is mellé áll, amikor Isten ereje ragyogja be, a hatás fokozott: a Lélek árad ki ilyenkor.

A könyv sok tekintetben olyan, mint Isten. Elviseli, ha nem értesz vele egyet, ha vitatod, amit mond, ha türelmetlen vagy vele. A könyv némán tűri, ha ellentmondanek neki, de türelmesen ott van újra, amikor kibékülsz vele. Nem fedd meg, amikor kiderül, hogy mégis neki volt igaza, megölel, amikor belátod, hogy jót akar neked. A könyveink az evangélium színei. A spektrum széles, színek sokasága kavargó, együtt azonban szívárvánnyá állnak össze, Isten igazságává. Minden

Mindössze 690 Ft-ért!

könyv egy kis rész ebből, a nagy szinkavalkád, a fényes szépség egy-egy kis darabja.

És most, amikor elérkezik az év vége, és az emberek szokatlanul nyitottak az evangéliumra, még mindig sokszor halljuk, hogy „az emberek már nem olvasnak”. Pedig talán csak mi nem olvasunk már. Vagy csak nem figyelünk azokra, akik még olvasnak. Hadd vesszenek milliók, csak mert mi már nem olvasunk? Ki merné felvállalni ezt a programot Isten ítélőszéke előtt? Ki merné felvállalni az elodázás és milliók semmibe vételének hanyagságát?

Nem véletlen, hogy év végén olyan ajánlatokkal igyekszünk a könyvmunkát támogatni, amelyeket az emberek nyitottságához igazítunk. Sokkal több nyitott ember számunkra sokkal több célba juttatott könyvet kell, hogy jelentsen. Az idő most van közel, most van elöttünk. A rövid nyitottság hamar újra zártságá homályosul. Ráadásul az idén tényleg különleges ajánlatokat is hirdettünk (lásd *A nagy küzdelem* szokatlanul alacsony áron). Áldásban részesültünk, áldásban akarunk részesíteni másokat is. Ezt tanultuk Istentől, ezt akarjuk átadni.

Ne vesszenek a milliók! Ne vesszen a több millió magyar, csak mert nem akarjuk látni a szomjukat! A világban 21 ezer körül van azok száma, akik könyv-angélistaként dolgoznak. 2019-ben csak a közvetlenül hozzájuk köthető megtérők száma meghaladta a 60 ezret. És ez csak a jéghegy csúcsa. Legalább 3-4-szer ennyien lehetnek, akiknek a megtérésében nagy szerepet játszott a könyv. Az egyházban évente kb. 1,3 millió új keresztesség történik, ezeknek egy része családon belüli (gyermekünk), de közel fele külsősök megtérése. A könyvek főleg köztűnik aratnak. Így akár minden negyedik-ötödik megtérés könyvekhez is köthető. Ez elképesztő szám. Ne vesszenek hát a milliók!

Dr. Gyetvai Gellért
kiadóigazgató

ATF hitéleti és közösségi nap Pécelen

Egy áldott és építő alkalomra került sor az Adventista Teológiai Főiskola területén az ATF hitéleti és közösségi nap alkalmával Szeptember 10-én. Délelőtt 10-től délután 17.30-ig folyamatosan zajlottak az események, jelentős részük a szabadterén felállított sátorban. Izgalommal töltött el többeket az előző napi esőzés, a szervezés viszont hálaadással fogadta a program idejére érkező jó időt, így a program gond nélkül zajlott.

A délelőtti Szilvási András rektorhelyettes prédikációjával telt, amely során Pelegról és a megosztott földről szólt az Igét, elmélyítve a hallgatóságot a kapcsolatok összetörtségében, a mai világ polarizálódásában és abban, hogy ennek fényében Isten milyen álláspont felvállalására hív minket mint békéltetőket.

A nap további részében Kormos Erik főiskolai docens, valamint Szilvási József professor emeritus tartották meg előadásá-

ikat, majd az érdeklődők és a hallgatók az iskola oktatóival és személyzetével együtt egy fórumbeszélgetésen vehettek részt, melynek moderátora Michélsz Richárd főtktár volt. Ezután a Hallgatói Önkormányzat alkalmára is sor került.

A nap áldásosan telt, azonban nem maradhatott el a különlegesen felemelő lezárás, amely során a KerSongs együttes lélekemelő keresztény énekekkel dicsőítette Istenünket. Az áldásos alkalom közelebbi kapcsolatba hozta a tanárokat, diákokat és minden résztvevőt, hiszen elmélyedve az adventista teológiában közelebb kerülhetünk Istenünkhöz.

H. Zs.

Hiteles Úr, hiteles tanítvány

Regionális Hitéleti Konferencia került megrendezésre a kecskeméti adventista kápolnában 2022. szeptember 10-én, melyre már nagyon vágyódtak az érintett egyházterületi régió hittestvérei. Összesen 5 gyülekezet képviseltette magát ezen az együttléten, így megközelítőleg 100 testvér ünnepelte együtt a szombatot.

Délelőtt a felnőttek és a gyermekek is kiscsoportokban vették át a szombati iskolai tanulmányt, melyhez Kis István lelkésztől kaptunk egy nagyon gyakorlatias kérdéssort. Az idő rövidsége ellenére őszinte és mély egyéni tapasztalatszerzők, igei megélések hangzottak el.

A délelőtti istentisztelet felemelő zenei szolgálatokkal és zsoltárolvasással kezdődött. Ezt követően Kalocsai Tamás hívta előre a gyermekeket és a fiatalokat (akik hála az Úrnak, szép számban voltak jelen), és beszélgetett velük a szívünk ajtajának kulcsáról. A gyermektörténetet követően Árvai Tamás, a kecskeméti körzet lelképásztora őszinte barátsággal és nagy szeretettel mutatta be a szolgáló lelkész- és presbitertestvéreket, így köszönthettük Kalocsai Tamást, Stramszki Istvánt, Kis Istvánt és Gyurkó Jánost.

Délelőtt két igeszolgálatot is meghallgathattunk: Kalocsai Tamás területi elnöktől és Stramszki István kincstárnoktól. A prédikációk Isten megváltói szolgálatának hitelességéről, illetve a keresztény mint tanítvány hitelességének fontosságáról szóltak.

Az egész nap folyamán többször énekeltek lelkesen és hitben összefor-

va a „Mennyben fenn a trónusnál” című éneket, mely a szívünket még inkább az Úrhoz emelte. A tágas udvaron megtartott közös ebéd pedig további lehetőséget kínált arra, hogy rég nem látott testvérekkel beszéljünk és szeretetben kapcsolódjunk egymáshoz.

A délutáni fórumbeszélgetésen is jó volt megtapasztalni a családi, baráti légkört. Kalocsai Tamás beszélt a kiscsoportok fontosságáról, hangsúlyozta a hitéleti tapasztalatok megosztásának és az Úr imádságának különleges szerepét az istentiszteleteinkben.

Farkas Réka

Berobbant az Adventista Motoros Misszió, azaz az AMM Európában!

Szeptember első hétfőjén rendezte meg AMM Szerbia az első AMM Motoros Fesztivált, ami igen nagy sikert ért el. A háromnapos eseményen több mint 300 motor, közel 500 embert mozgatott meg. Könyvmisszió, személyes beszélgetések, egészségügyi busz és rengeteg kulturális esemény. A Fesztivált Nagybldogasszony Polgármesteri Hivatala támogatta.

Október második szombatján, a Sándorfalvi Gyülekezet tagja, Szerekován János, az AMM európai nagykövete Bukarestben járt, ahol sikerült közösen az AMM Romániával megalapítani az AMM Dél-Románia csapatot. A 9 tagból álló csapatból 2 fő lelkész. Hamarosan Aradról szeretne csatlakozni 5 motoros lelkész ehhez a nagyszerű Motoros Misszió csapathoz.

Várhatóan a közeljövőben megalakul az AMM Macedónia és formálódik az AMM Bulgária is!

Istennek legyen hála!

AMM – ahol minden gurulás egy MISSZIÓ!

Szerekován János

VIRÁGZÓ NŐK ISTEN KERTJÉBEN

Legyünk türelmesek, és Isten majd elrendezi a dolgokat

Szikrázó napsütéses őszi délután volt, amikor meglátogattam Oláh Károlyné Ilikét egy 11. kerületi idősek otthonában. Mosolyogva fogad: „Már megtettem a körömet” – mondja. Hiszen mindennap igyekszik sok időt tölteni és sétálni a friss levegőn. Bejárjuk a virágoskertet, majd egy napsütötte padon beszélgetünk a tuják és a rózsabokrok társaságában. Ili nénit még gyermekkoromból ismerem, hiszen a Nagy Ignác utcai gyülekezetbe jártunk mi is a családdal.

– Kedves Ilike! Mi még a régi „B” gyülekezetből ismerjük egymást. Említetted, hogy édesanyámmal munkatársak is voltatok.

– Igen a Képcsarnok Vállalatnál dolgoztunk együtt. Jó érzés volt, hogy nem voltam egyedül, hogy egy hittestvérrel dolgozhattam együtt.

– Örültem, hogy láttalak az úrvacsorán.
– Nagyon örültem, hogy Imre felajánlotta a segítségét, neki nem nagy kiterő, hogy erre kanyarodjon szombatonként.

– Hogy vagy, hogy telnek a napjaid?

– Elég változóan vagyok. Vannak jó napok és vannak rosszabbak. Az utóbbiak általában abból adódnak, hogy az ember hiányolja a megszokott otthoni dolgait, hiányolja a családtagjait. Vannak jó napok, amikor sikerül embereket megismerni, én eléggé barátkozó típus vagyok, sok beszélgetőtársam van, és mindig találok valami elfoglaltságot. Azt nagyon nehéz feldolgozni, hogy eljön az ember otthonról. Itt is jól érzem magam, de ez nem ugyanaz. Péntek délután általában hazavisz Ingrid és vasárnap délután jövök vissza. Közel van a lakásom, amit fenn tartottam, de látom, hogy nem nagyon lesz más lehetőség, fel kell adni dolgokat és meg kell szokni az itteni helyzetet, ki kell építeni kapcsolatokat. Még nagyon az elején vagyok, most rázódom bele.

– Most repülünk kicsit vissza az időben. Van-e olyan gyermekkori emléked, ami meghatározó volt és ami kihatással volt az életedre? Úgy tudom adventista családban nőttél fel. Mennyiben határozta meg ez a gyermekkoroadat?

– Igen, az édesanyám, édesapám testvére, meg a nagymamám volt adventista. Ebben a furcsa háromszögben nőttek fel, egy vidéki kis faluban Csongrád megyében, Szegváron, ahol volt egy 10-15 tagból álló kis gyülekezet, ahova rendszeresen jártam a nagymamámmal és a

nagynénimmal együtt. Szerettem ezt a kis gyülekezetet, nagyon jó hangulat és légkör vett körül. Farkas Dánielnek hívták a lelkészünket. Családon belül soha nem volt probléma a vallási hovatartozás miatt. Nyugodt és kiegyensúlyozott családból tudtam elindulni és azt is vittem magammal. Középkisként a Szentesi Gyülekezetbe jártam, mivel ott volt a kollégium és ott részt vettem a gyülekezeti szolgálatokban is. Nagyon szép emlékeim vannak ebből az időszakból is. 1957-ben végeztem a Közgazdasági Technikumban Szentesen. Mivel álláshiány volt, én egy nagy kanyarral Budapestre jöttem. Isten csodálatos gondviselésének a következtében édesanyám is feljött Pestre, és a lakáskérdés is megoldódott.

– Hogy ismerkedtetek meg Karcsi bácsival? Hogy indult a közös szolgálat? Hol töltöttétek az első éveket?

– Amikor felkerültem Pestre a Nagy Ignác utcai gyülekezetbe kezdtem járnai, itt ismerkedtem meg egy új lelkéssel, akit akkor helyeztek oda: Oláh Károlynak hívták. Mielőtt összeházasodtunk volna elhelyezték Debrecenbe. Úgy döntöttem, hogy követem őt a szolgálatban. Összeházasodtunk, és az első közös éveinket már Debrecenben töltöttük. Ott indult a házasságunk és a szolgálatunk is. Egy csodálatos, áldott gyülekezetet kaptunk, ahol nagy szeretettel fogadtak. Igen emlékezetes hét évet töltöttünk itt. Ebben az időszakban született Ingrid is. Hatalmas körzet tartozott hozzánk: Nyíregyháza, Tunyogmatolcs, Debrecen, Hajdúszoboszló. Nagyon szép és eredményes évek voltak ezek.

Munkalehetőség híján varrogatni kezdtem. Először csak kis gyerekruhákat, aztán már a szomszédasszonyoknak, a barátoknak, ismerősöknek is, és szép lassan mellékfoglalkozásom lett a varrás. Anyósom már a kilencvenes éveiben járt, betegeskedett, őt is segítettük. Nehéz, de nagyon szép és eredményes évek voltak azok, Debrecenben.

Oláh Károlyné, Ilike néni

– Úgy tudom, férjed vezető tisztséget töltött be az egyházban. Milyen volt ez az időszak és te hogyan élted meg, mint lelkészfeleség?

– Mikor visszakerültünk Budapestre és jöttek a választások, uniopénztárosnak választották. Mozgalmas időszak volt. Állandó távollét, sok utazással. Nehéz volt, Ingridnek is hiányzott az apukája.

– Úgy tudom, Te is aktívan szolgáltál a gyülekezetben. Milyen tisztséget láttál el a Nagy Ignác utcai gyülekezetben?

– Pénztáros és diakónus voltam hosszú évtizedeken keresztül.

– Volt-e olyan időszak az életedben, ami különösen nehéz volt, hogyan élted meg, mint lelkészfeleség?

– Talán az volt a legnehezebb időszak, amikor Ingrid még nagyon kicsi volt. Sokat voltam egyedül, mert Károly sokat úton volt; távoli, a román határhoz közel eső kis gyülekezetekbe ment. Ilyenkor mindig több napra ment, és több gyülekezetet is bejárt. Ez egy nagyon nehéz időszak volt, hiszen Ingrid is kicsi volt még.

Pest pedig az állandó készenlét időszaka volt. A háttér biztosítása, ugyanakkor ott volt édesanyám, akit akkoriban műtöttek. Lelkileg nagyon nagy segítség volt a család, nagyon összetartó család volt a mienk,

különösen édesanyám, aki mindig ott volt, amikor nagy szükségem volt rá.

Az egész életemet végigkísérte az, hogy a testvéri szeretetet éreztem, különösen Debrecenben. Ha valami problémánk volt, valaki a gyülekezetből biztos, hogy ott volt és megkérdezte: „Miben segíthetek?”

– A szakadás időszaka az egyházban különösen nehéz időszak volt. Te, hogy élted ezt meg mint lelkészelekedés?

– Nehéz volt, különösen a debreceni barátainknál. Mikor megbillent az egyensúly, akkor Karcsi ment le és próbált segíteni, ment tüzet oltani. Hála Istennek ezek a barátságok megmaradtak az egyházban.

– Mit szólna ahhoz, hogy mintegy hat éve nagyon sokan a kiszakadt testvérek közül a visszatérés mellett döntöttek?

– Magyan örültem neki, és mindig úgy gondoltam, hogy nekünk az a dolgunk, hogy türelemmel viseljük ezt a helyzetet, és ne akarjunk ítélni. Legyünk türelmesek, és Isten majd elrendezi a dolgokat úgy, ahogy az a legjobb lesz. Én mindig azon a véleményen voltam gyülekezeti ügyekben is, hogy talán egy kicsit mindig érdemes várni és türelemmel lenni, és meghallani a belső hangot, mert lehet, hogy az a jó megoldás. Én nem szeretek rögtön véleményt mondani és ítélni.

– Emlékszem Ingridre a gyermekkoromból. Mindig énekelt a gyülekezet kórusában. Ennyi év után hadd kérdezzem meg, miért pont Ingridnek nevezték el? Nagyon szép és különleges név, viszont nem túl gyakori. Miért esett erre a választásotok?

– Igen ennek története van. Amikor Dallasban voltunk a generálkonferenciái ülésen,

összetalálkoztunk régi barátainkkal is, egy szlovák házaspárral. Nekik volt egy Ingrid nevű, szőke, kék szemű kislányuk. Nagyon különleges, okos kislány volt, és akkor elhatároztam, ha nekem lányom lesz, Ő is Ingrid lesz. Mikor aztán lányom született, ő is szőke lett és kék szemű, és természetesen csak Ingrid lehetett. Később, mikor Ingrid nagyobb lett, megkérdeztük tőle, hogy szeretne-e másik nevet is, de neki nem kellett másik, szerette ezt a nevet.

– Már évek óta egyedül élsz. Hogyan tudtad feldolgozni férjed elvesztését?

– A halála előtt hosszan betegeskedett. Eleinte otthon ápoltuk, aztán kórházba került. Szerencsére nagyon jó helyet sikerült találni az Amerikai úton. Ez is egy hosszú időszak volt... Köztünk nagy volt a különbség, de ebből soha nem volt probléma, a gyermeknevelés tekintetében sem.

– Hogy tudnád tanácsolni az egyedülálló özvegyeket? Mivel tudnád bátorítani azokat, akik elvesztették a férjüket?

– Én azt mondom, hogy nem szabad rágódni, hogy mi lett volna, ha... Mindig, ami van a mindennapokban, végiggondolva egyedül kell megoldani, nem szabad hagyni az embernek magát, hogy elbizonytalanodjon. A hit átszűrje ezen az időszakon is. Mikor egyedül maradtunk Ingriddel, szerencsére mindent meg tudtunk beszélni, és ez nagyon sokat jelentett. Nehéz helyzetekben mindig eszembe jutott, hogy Karcsi mit mondana erre. Sokszor elbizonytalanodik az ember, de amikor Ingridnek segítettem különböző dolgokban, az rám is jó hatással volt.

– Az életünkben nemcsak szomorú időszakok vannak. Fel tudnál eleveníteni

olyan eseményt, ami különösen boldoggá tett, amiért a mai napig hálás vagy?

– Nekem az életem legnagyobb élménye a Dallasi világkonferencia volt, hogy ott lehettem. Most az otthonban is volt alkalmam felidézni ezeket az emlékeket. Lelkileg is nagyon felemelő volt, emlékszem egy lelkészre, akinek az üzenete nagyon megragadott. A türelemről és a szeretetről beszélt... Ez az élmény végigkísérte az egész életemet.

– Visszatérve a jelenbe, milyen útravalót tudnál adni a most induló házásoknak, különösen a lelkészelekedésnek?

– Nagyon sok türelmet kívánok. Megpróbálni megérteni a lehetetlent, mert sokszor számunkra ott a háttérben, nagyon sok probléma adódhat. A saját életemből is kiindulva azt mondhatom, hogy a családi életben belül is abból lehet a legnagyobb probléma, ha valaki elveszti a türelmét. Valakivel egyszer beszélgettem erről és megkérdeztem, hogy mivel csendesíti le magát, amikor nagyon ideges. Azt felelte, hogy nem kezd bele a perpatvarba, hanem magában elkezd szépen számolni. Ezt én is megtapasztaltam. Ha először gondolkodunk és csendben vagyunk, számolunk magunkban, sokkal több mindent elérhetünk. Itt az otthonban is vannak néha olyan helyzetek, amikor el kell kezdeni számolni az embernek magában, és tényleg működik. Nem maga a számolás a lényeg, de el kell jutni oda, hogy a belső kontroll kialakuljon bennünk. Úgy gondolom, hogy a türelem és az állhatatosság az, amire a mostani időben a legnagyobb szükségünk van.

Szabó Tímea

NSZO munkacsoporthag

Bababemutató és tanévkezdés az Újbudai Gyülekezetben

2022. szeptember 10-én ismét csodálatos alkalmat ünnepelt az Újbudai Gyülekezet, hiszen ezen a napon Bondar Emese és Bondar Márk kislányának, Izabellának a gyermekbemutatója tette felemelőbbé a

A fiatal Bondar család...

szombatot. Rendkívül különleges és meghatározó alkalom volt, hiszen Márk szintén a Szület utcai közösségben nőtt fel.

A zeneszolgálatok és szavaltatok csokrárt egy rövid fogadalomtétel követte, melyben a szülők kifejezésre juttatták válaszaikkal, hogy készek Isten szeretetében nevelni kislányukat és a gyülekezet is ígéretet tett arra, hogy segíteni, támogatni fogja Izabellát a szolgálatban és Isten dicsőítésében való növekedésben. Az áldáskérő imát Bihari Csaba vezette.

Nem maradhatott el azonban a gyermek-szombatiskolai tanévnyitó sem, amely régi hagyomány gyülekezetünk-

...és a gyermekiskolások köszöntése

ben. A legkisebbek is örömmel énekeltek, mondtak verset. Az első osztályt kezdők Bibliát kaptak ajándékba, illetve köszöntöttük a középiskolát és egyetemet kezdő fiataljainkat is. A köszöntést és az imát Ócsai Tamás mondta, és szintén ő nyitotta meg Isten Igéjét és végezte az igehirdetői szolgálatot.

B. Cs.

Chopin-koncert a terézvárosi kápolnában

Gyülekezetünk adhatott helyszínt a Budapesti Chopin-fesztivál egyik színvonalas zongorakoncertjének szeptember 17-én. Érdekes volt, hogy a koncert főszervezője elhozta a nagyon értékes bösendorfer versenyzongoráját, hogy a hangzás ezáltal is még teljesebb legyen. Fontos program volt ez a Magyarországon élő lengyel közösségnek, akiknek tagjai meglátogatták gyülekezetünket, köztük a lengyel nagykövethelyettes asszony és munkatársával.

Lehetőségünk nyílt Isten Igéjét megnyitni Bodnár János testvérrel, aki Jn 14:1–3 verseit olvas-ta alapigeként, és beszélt Jézus szolgálatáról. Arról, ahogyan elment, majd elküldte a Szentlelket és, hogy helyet készít nekünk az Atyánál. Majd beszélt Jézus közeli eljövételéről és annak örömről.

Úgy gondolom, mindannyian emelkedett lélekkel mehettünk haza a koncert

végén. Kívánjuk, hogy a többi alkalom is ilyen különleges lehessen, minden résztvevőnek. A program főszervezője és támogatója magiszter Havasiné Darska Izabella zongoraművész-tanár, aki a tehetségkutatás és a fiatal tehetségek támogatása érdekében zongoraversenyeket szervez

alapfokú, továbbképző, valamint professzionális szinten. A versenyek nyertesei számára igyekszik fellépési lehetőségeket biztosítani itthon és külföldön, különös hangsúllyal Lengyelország Chopin vonatkozású helyeire. Köszönet érte!

A következő koncert 2022. október 15-én szombaton 14 órakor kerül megrendezésre gyülekezetünkben (adventista imaház, 1061 Budapest, Székely Bertalan utca 13.), három fiatal tehetség előadásával.

OZ

Szemeimet a hegyekre emelem

Segít7ek Vágáshutáért, 2022. június 27–július 3.

Mi történik ha egy csapat fiatal összefog egy faluért? Kitisztult a patakpart és az eszet szorgalmasan táncol.

Idén nyáron a Zemplén rejtett kincse, Vágáshuta adott helyet a Segít7ek tábornak. A helyi polgármester asszonnyal, Csorba Györgynével előre egyeztetettünk az elvégzendő munkákról: a faluban levő padok, pihenőhelyek, a tájház rendbetétele, a játszótéri eszközök csiszolása, festése volt a feladat, de megkaptuk az izgalmas patakpart megtisztítását is.

A fiatalok lelkesedése példátlan volt, a nyári kánikula ellenére keményen dolgoztak. A munkának megvolt az eredménye, a falu napról napra szépült.

A Segít7eknek köszönhetően megtanultunk egy új tájszólás szerinti kifejezést: pupujka, ami azt jelenti: felpattogzott festék.

A legnehezebb, de egyben a legélménydúsabb feladat a Hosszú-patak kitisztítása volt, mert a pataknak helyenként magas partja van, ezért nehéz volt kiemelni a felgyülemlett hordalékot. Az erőpróbát a fiatalok keményen állták, itt megemlíteném különösen a lányok kiemelkedő teljesítményét.

Munkavégzés közben a vidám hangulatnak köszönhetően egyszerű volt a társaság és mindenki érezte, hogy itt valami szeszációnos dolog történik: napról napra jobban megismertük egymást, összszoktunk, majd kialakult egy olyan szeretetközösség, amely nem kívánja, hogy kapjon is, egyetlen vágya, hogy adni tudjon. A reggeli és az esti áhítatok alkalmával a bibliai hegyekről és azok jelentőségéről tanultunk Palotás Kristóffal.

A táborban résztvevő fiatalok nemcsak szorgalmukkal tündek ki, hanem ének- és zenei tehetségükkel is. Nagyszerű élmény volt hallani Bereczki Norbert zongoráját a fiatalok csengő hangjával együtt. Felejthetetlen zenei élményekben volt részünk: éneklés szombatkezdéskor a Parázs

Vendégház tágas teraszán, melyet a környező hegyek visszhangoztak, a sárospataki fürdő barlangjában pedig egy ifjúsági acapella koncert.

Az idei Segít7ek tábor étkeztetéséről a bózsvai Bibliatábor konyhája gondoskodott, valamint mi magunk is készítettünk a szállásadó konyhájában néhány egyszerű, finom ételt. Itt említeném meg a fiatalok példaértékű hozzáállását a konyhai munkához és kiemelném a fiúk viszonyulását, akik ugyanúgy részt vettek a konyhai munkában, mint a lányok.

Szné N. A.

Fiatalok a Segít7ek táborról:

- 😊 „Éz az egy hét sokat tanított nekem, a segítség és készség öröme és eredményét. A szeretet és kedvesség fontosságát.” *Sitkei-Magyar Csenge*
- 😊 „Szeretnék külön köszönetet mondani Palotás Melindának és Kristófnak, akik mindenben segítettek és nagyon sokat tettek ezért a táborért.” *Netty*

- 😊 „Az elmúlt években voltam jó pár táborban, de őszintén szólva ez a tábor volt a szívemhez legközelebb álló.” *Makkos Mandola*
- 😊 „Amilyen élményekkel itt gazdagodtam és feltöltöttem az egyszerűen leírhatatlan. Új barátságokat kötöttem, eltöltöttem egy teljes hetet ezen a gyönyörű vidéki tájon.” *Nagy Sámuel*

Parádfürdőn táboroztunk

Idén először új helyszínen, a Mátra hegy-ség északi oldalán fekvő Parádon tartotta a Budapest–Terézvárosi Gyülekezet a nyári gyermektáborát 2022. június 19. és 24. között. A gyermekiskolánk vezetője, Pacsai Teca által szervezett táborban összesen 52 fő vett részt, a gyerekek életkora a két hónapos csecsemőtől kezdve a 17 éves korig terjedt. Nagyon mozgalmas, de csodálatos négy és fél napot tölthettünk el együtt, közösségben Istennel és egymással.

A tábor témája a Tízparancsolat volt, ezt dolgoztuk fel a reggeli, illetve esti áhítatok alatt az óvodás, kisiskolás, és kamasz csoportokban. A felnőttek számára lelkesítő, Szabó János és felesége, Timi tartottak mély beszélgetést a megbocsátásról.

A Muskáti vendégház két épületében szálltunk meg, ami egy adventista testvérünk tulajdona. Háromszori finom, változatos étkezéssel készültek, húsos, vegetáriánus, vegán és gluténmentes menü közül választhatott mindenki kedvére. A gyülekezet mindennap egy-egy gombóc fagyalattal kedveskedett a gyerekeknek, ami nagyon jólesett a hőségben.

Sokat énekeltünk tábori- és gyerekdalokat, gyülekezetünk kórusvezetője, Tajti Enikő segítségével, szintetizátor kísérettel, Döbrei Judit pedig csengettyűzést is tanított – a gyerekek nagyon ügyesen és szíve-

sen játszottak ezen a szép hangszeren. A vendégház kertjében sokat sportoltak, volt csapatjáték, óriás kötéllal együtt ugrálás, célba dobás, és persze a reggeli torna, amire trombita ébresztette a tábor.

Az érkezés napján a környéket, a gyógyvizeről híres Parádot és Parádfürdőt jártuk körbe. Másnap a parádsasvári üvegyárban tett látogatás nyújtott egyedülálló élményt: a szemünk előtt készítették a különböző formájú, méretű és színű üvegeket, például üveg-rózsát, piros és kék liliomot, hattyút, miközben sok érdekességet tudhattunk meg és vásárolhattunk. Délután Magyarország legmagasabb természetes vízeséséhez, a 10 méter magas Ilona-völgyi vízeséshez túráztunk.

Kedden délelőtt tábori programok és pólófestés, délután pedig egy hűsítő strandolás várt, ami a legtöbb gyerek kedvenc élménye volt. Az utolsó egész napunkat Egerben töltöttük, ahova busszal utaztunk. A búcsúesten a vacsora után köszöntöttük a gyermektanítókat, foglalkozásvezetőket és a gyermekiskola-vezetőt szolgálatkész munkájukért. Az esti táborúti fényénél

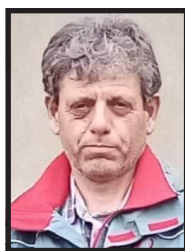

sokat énekeltünk, majd már szokás szerint mindenki elmondhatta, hogy mi volt számára a legnagyobb élmény a táborban. A gyerekek nagyon izgatottak voltak, késő estig „bandáztak” a barátaikkal a másnapi elválás előtt.

Aki elfelejtett volna jókedvet hozni, arra itt ráragadt. Az önfeledten játszó, vidám gyermekek, az aktív fiatalok, a finom falatok, jó beszélgetések, a szívből jövő éneklés és csilingelő csengettyűk hangja, a közösségben rejlő erő, a felemelő lelki tanítás és a festői hegyvidéki táj békéje messze üzték a hétköznapi gondjait. Köszönet Urunknak és gyülekezetünknek ezért a lehetőségért!

Dr. Boros-Kovács Szilvia

Búcsúzunk...

Kiss Jenő László

1965–2022

Kérdésekkel a szívünkben, S megdöbbenéssel álltuk körül néhai Kiss Jenő László testvérünk koporsóját. Mindössze 56 évesen, 2022. június 9-én győzte le a titokzatos, gyilkos kor.

Testvérünk 1965. december 11-én Békésen született, Kiss Sándor és Balogh Róza második gyermekeként.

Kisgyermekkorát Kamuton töltötte, majd a család Medgyesegyháza költözött. Általános iskolai tanulmányait itt végezte

el, utána a családi kertészetben dolgozott, majd fokozatosan önállóvá vált.

Az önálló gazdálkodói évek alatt több gazdasági kudarc érte, amelyeket nehezen tudott kezelni, és ennek következtében a hitében is megrendült.

Anyai nagyszüleivel különösen jó viszonyban volt, sok időt töltöttek együtt. Idős korukban odafigyelt rájuk, segítette őket.

1985. március 30-án nyolcadmagával szövetséget kötött az Úrral. A serdülőként, majd fiatal felnőtt korában meghatározó élményeket jelentett számára először a család, majd a gyülekezeti ifjúsági énekegyüttesben és egy, akkor különlegesnek hangzó férfi együttesben való éneklés. A temetési szertartás alatt is ezek az énekek szóltak a megőrzött hangfelvételekről.

Jenő testvérünk jó zenei adottságokkal rendelkezett, önállóan megtanult billentyűs hangszeren játszani, és szívesen vett részt a gyülekezeti és ifjúsági szolgálatokban.

1996. október 20-án kötött házasságot Décei Mártával. Az Úr egy leánygyermekkel, Laurával ajándékozta meg őket. Gyermek születésének napját – 2004. február 23. – csodálatosak tartotta.

Közös otthonukban, Nyíregyházán nem találta fel magát, és hazaköltözött a szülői házba.

Ezután unokatestvére kertészetben dolgozott. Szeretett szüleit elveszítette, majd egyedül tartotta rendben a házat és környékét.

Rövid, nagyon gyors lefolyású, súlyos betegség után 2022. június 9-én, mindössze 56 évesen hunyt el a Gyulai Kórházban felesége és leánya jelenlétében. Utolsó szavai a feltámadásban vetett reménységéről szóltak.

A ravatalnál és sírhantnál Fürj György lelkész testvérünk szólt a vigasztalás ígét Máté evangéliumából.

Drága testvérünktől a feltámadás reményében búcsúztunk a Medgyesegyházi Evangélikus Temetőben.

Az Úr adjon vigasztalást a gyászoló szívekbe!

D. É.

„És imé hamar eljövök; és az én jutalmam velem van...”
(Jelenések 22:12)

ADRA hírlevél

Segítségnyújtás Kenyában – egyetemi támogatással

Az ADRA Alapítvány és az ELTE Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai kar csapata a kenyai Migori megyébe utazott szeptember 25. és október 5. között, hogy segítséget nyújtson 5 helyi iskolában a különleges igényű és fogyatékossgal élő gyermekek hatékonyabb oktatásában.

A programot a Hungary Helps Ügynökség támogatta, melynek keretében a helyben működő Ubin Adam Afrika szervezet segítségével kiválasztásra került 5 általános iskola: Tagache Általános Iskola, Senye Általános Iskola, Kumoni Általános Iskola, Tiany Nyagod Jope Általános Iskola, Kanga Odinti Általános Iskola. Az ezekből az intézményekből érkező információk és videók elemzését az ELTE szakemberei még a kiutazás előtti hónapokban elvégezték, ami alapján előzetes ajánlásokat fogalmaztak meg, melyeket a terepen végzett gyakorlati munkába is beépítettek.

A helyszíni munka során az iskolákban 291 gyermek szűrése történt meg – látás, hallás, mozgás és tanulási képesség területeken. A megvizsgált gyermekeket, akiket nagyrészt a helyi pedagógusok javasoltak vizsgálatra – kisebb részben a szakemberek vontak be – több mint felének van szüksége valamilyen külső segítségre ah-

hoz, hogy hatékonyabban vegyenek részt az oktatásban. A tanároknak minden helyszínen egy tréning keretében volt lehetőségük a helyi erőforrások hatékonyabb használatát megismerni, melyek segítségével a különleges igényű és fogyatékossgal élő gyerekek oktatását eredményesebben tudják ellátni.

A külföldi tartózkodás során kapcsolatot létesített a delegáció a nairobi Kenyatta Egyetemmel, illetve további lehetőségeket kutatott fel a Kisii Egyetem egyik kihelyezett intézményével. A csoport találkozott a kenyai magyar nagykövettel is, akitől a helyi viszonyokról és a lehetséges fejlesztés mikéntjéről értékes információkat szereztek.

A „SUNCEP Iskolafejlesztési program és módszertani támogatás a fogyatékossgal élő diákok részére” című projekt egy 4 éves program, melynek az első évén

vagyunk túl. A küldöttség tagjai a külföldi tartózkodás során szerzett tapasztalataikat már beépítették a következő év támogatási kérelmébe, mely a Hungary Helps Ügynökséghez került beadásra.

*Sitkei Zoltán
ügyvezető igazgató*

ADRA jelenlét a 37. SPAR Budapest Maraton Fesztiválon

2022. október 8-án és 9-én rendezték meg Magyarország legnagyobb szabású futó-fesztiválját Budapesten. A rendezvényen már harmadik éve jelen van az ADRA Adventista Fejlesztési és Segély Alapítvány sok más civil szervezettel együtt, és már második éve a SUNCEP – különleges igényű és fogyatékossgal élő gyermekek oktatását segítő kenyai programját népszerűsíti.

Az idei évben nagy érdeklődést mutattak a fesztiválon részt vevők, köszönhetően annak a nyereményjátéknak, melynek során édességet és futópólót nyerhettek a jelentkezők. Mindeközben a segítőknek lehetőségük volt velük beszélni a programról, népszerűsíteni a szervezetet.

A vasárnapi maratoni távon két négyes váltó, egy kettes váltó, egy egyéni induló, valamint 30 km-en két futó indult. A vállalt távot mindenki teljesítette, és a kampánnyal a kenyai programra 153 125 Ft összeget sikerült gyűjteni.

*Sitkei Zoltán
ügyvezető igazgató*